

»Lari fari — zajček stari«

Dvanajst jih je, teh filmov o pogumnem Zajčku, ki je kos vsem težavam tega pisanega sveta: dvanajst kratkih in seveda novih zgodbic, ki so namenjene našim najmanjšim. Najprej se nam predstavi eden od »najstarejših« prebivalcev te risane kolonije, Zajček Njofra, kar je nazaj prebrano »Franjo«, kajti pri teh risanih junakih je vselej vse postavljeno na glavo. Potem je tu Kanarček, tista rumenokljuna nesreča, ki jo vselej zadnji hip zagode Mačku, ko se mu cede slinice ob misli na ocvrtega Kanarčka. Tu pa je seveda še Jaka Racman in vsa velika družina likov, ki kar mrgolijo v znanih risankah. Zatorej: takoj ko se bo končala prikupna HEIDI, prihaja na spored v Mojco risanka LARI FARI, ZAJČEK STARI. Šele zatem so na vrsti Štrumfki ali kot so jih zdaj ponašili — Smrkci. Medtem pa se bo krepko približala že tudi pomlad.

Obiskovalcem kina ŠIŠKA se ponuja v marcu kar pester pregled razgibanih filmov. Ko smo zapisali »razgibanih«, to tudi strogo zares mislimo: filmi, ki jih »razgibava« neka notranja intenziteta in ki so tudi po žanru deloma akcijski. Na prvem mestu omenjamo ameriško kriminalno PREGON V SAN FRANCISCU znane režiserja Walterja Hilla. O filmu smo pisali že v zadnji številki »Javne tribune«, tokrat naj dodamo, da dosega prikazovanje tega filma izjemne rezultate in da najbrž ne bo nič manjše zanimanje zanj tudi v ŠIŠKI. Tudi ameriška shriljivka z zanimivim naslovom KO ZAZVONI TELEFON režiserja Michaela Andersona je pravzaprav izjemen dogodek v žanrskih upodobitvah te vrste: gre za prvine parapsihologije, ki posegajo v dogajanja zgodbe. Če za okus omenimo le začetek: mlado dekle dvigne slušalko na postaji metrona in pade mrtva, kot bi bila pokošena. Seveda ne bomo pozabili povedati, da je režiser zaupal glavno vlogo sicer že znanemu TV-dr. Kildareju, Richardu Chamberlainu. Več kot zagotovilo, da gre za enega boljših žanrskih filmov. Prav tako ameriški je tudi zgodovinski film OKRUTNI CALIGULA režiserja Davida Hilla. Film govori o času Gaja Cezarja Caligule, rimskega imperatorja in o dogodkih, ki mu jih zgodovina pripisuje. Ameriška kriminalka ZLOČINEC BREZ OBRAZA predstavlja serijo novih igralcev, ki jih pri nas še ne poznamo, med njimi npr. Josepha Bottomsa, Kristie Alley in druge.

maratonik®

NAPITEK ZA ŠPORTNIKE

Marija Jaklič o trgovini in trgovcih

Vrline z nasmehom

»Poštenost, prijaznost, delo z dušo in telesom, vedno z nasmehom, pri tem pa delati tudi gospodarno. To naj bi bil pravi trgovec,« mi je orisala skoraj idealno podobo osebe, ki stoji na drugi strani prodajnega pulta, Marija Jaklič, vodja znanega Emoninega prodajnega središča v Kosezah:

»Tako bi vsaj moralo biti...«

Vendar, vsi to vemo, dandanes tako lepo ni. Trgovce marsikaj pritiska: slabi dohodki, velika fluktuacija, premalo sredstev za urejanje trgovin, nabavne težave, kdaj tudi napačna odločitev pri izbiri poklica:

»Kdor trgovskega dela ne opravlja z veseljem... Meni, glejte, ko bom po 35 letih odšla, bo nedvomno manjkal tale živčav. In še zdaleč ni bilo vedno prijetno...«

Dandanašnji se seveda trguje sodobneje, klasičnega odnosa nakupovanja prek pulta tako rekoč ni več. Kupcem so na voljo samopostrežne trgovine, veliki marketi z dolgimi vrstami založenih polic, kjer vsakdo izbira po svojem okusu in žepu. Kje je potem še najti vlogo trgovca, kako tisti nasmeh in znanje prodati?

»Še vedno so točke, kjer se trgovec sreča s potrošnikom. Denimo pri nakupu kruha, mesa in še kje. Najbolj se seveda kupci z osebjem srečujejo pri blagajni. Sprejem in slovo sta torej pomembna.«

Pri nas je pomembno tudi, kaj imamo prodajati, kako so založene police, saj je znano, da slabi dve leti nazaj marsičesa sploh ni bilo mogoče dobiti. Pa ni šlo le za luksuzne predmete, ampak za povsem normalne potrebe. Kaj se je spremenilo, čeprav je Emonin center v Kosezah navsezadnje tudi v tistih »tankih« časih slovel kot dobro založena samopostrežba?

»Tu imamo srečo, saj imamo precej velike skladiščne prostore in nam je nekako uspelo prebroditi težave. Vsekakor pa nas zdaj tarejo pogoste spremembe cen, kar povzroča obilico dodatnega dela, potrošnik pa je nemalokrat presenečen, saj se mu zdi, da je za veliko denarja dobil tako malo blaga. Dejala bi tudi, da trenutno blaga ne manjka, vsaj tistih najosnovnejših potrebščin ne.«

Toda ljudje so previdnejši pri nakupih, trajnejših izdelkov, ki so navadno dražji, ne kupujejo več toliko. Nakupi so torej razdrobljeni na tekoče in najnujnejše, čeprav po kakovostnih izdelkih ljudje še vedno posegajo:

»Vendar je kakovost blaga pogosto slaba, pri proizvajalcih je zaslediti tudi pomanjkanje poslovne morale. Prav prehrabeno blago pa mora biti popolnoma neoporečno. Drugače je denimo s tekstilom, ki ga pač lahko razvrščamo v cenovne razrede po kakovosti. Imamo primere, da nam za tako prodajo že ponujajo ugodnejše pogoje, kot je bilo to nekoč.«

Emonin prodajni center v Kosezah s 1.100 kvadratnimi metri prodajnih površin dnevno obišče od 3.500 do 4.000 ljudi. Semkaj hodijo po nakupih tudi gospodinje z Viča, Brda in drugih predelov Šiške. 140 parkirnih prostorov zagotavlja dokajšnjo sproščenost, 48 zaposlenih skrbi, da bi nakupovalci bili zadovoljni. Prav te dni se je Marija Jakličeva dodobra pogovorila o oskrbnih in drugih zadevah tudi s potrošniškim svetom bližnje krajevske skupnosti:

»Kar ljudje razmišljajo, je potrebno dobro pretehtati. Blago, ki prihaja k nam, je treba tudi oplemeniti, ga ponuditi všečno. Pri vsakem delu, tudi pri našem, je kdaj pa kdaj moč ugotoviti poslovno slepoto in lepo je, da te drugi opozorijo na pomanjkljivosti. Vse pa mora biti seveda vedno ekonomsko utemeljeno.«

Da, tudi v Kosezah ljudje, namesto v nakupovalni voziček, kdaj kakšne predmete skrijejo v žep, da bi pri blagajni ne plačali označenega zneska. Prvič jih navadno le opozorijo. Zadnje čase so »na udaru« predmeti kozmetike, ki niso veliki, zato pa so dragi. Kruha doslej v Kosezah še niso kradli:

»Nasploh moramo, tako kot povsod drugod, tudi v trgovini ravnati po zdravi pameti in pre-soji. Večjih kraj pri nas doslej nismo ugotovili.«

Marija Jaklič je Emoni zvesta že 30 let. Dobro se spominja, kako je leta 1948 kot mlado dekletce prišla v uk s travnatih strmin Gore nad Sodražico. Takrat je bila predhodnica Emone še Preharna. Tisto, kar smo povedali na začetku, ji je dan na dnem v glavo vtepal starejši poslovodja. Kasneje je to počela tudi sama:

»Kot mentorica mladih sem vedno menila, da mora biti trgovec pri svojem delu univerzalen. Ljubiti mora tudi metlo in krpo, ker prav trgovina prehrabene branže zahteva tako rekoč neizprosno red in čistočo.«

Z Marijo Jakličevo o trgovcih in trgovskem poklicu ni težko besedovati. Zdi se, da bi lahko govorila ure in ure dolgo in še vedno bi našla kaj novega, neizpovedanega. Vse za to, da bi bil bisti, ki se poda med visoke, osvetljene police, zadovoljen. Cene pa žal niso odvisne od Marije Jakličeve...

Bogomir Šefić

Obvestilo

Kulturno umetniško društvo »Svoboda« Ljubljana-Šentvid VABI k sodelovanju v naslednje sekcije:

- pevke in pevce za moški ali mešani pevski zbor,
- mlajše harmonikarje za harmonikarski orkester in
- mlajše moške in ženske za folklorno skupino.

Istočasno vabimo krajanke in krajanke, da se vključijo v novoustanovljeno društvo. KUD ima svoj sedež v Domu »Svoboda« Ljub.-Šentvid, Prušnikova 99. Uradne ure so vsak torek od 18. do 19. in vsak četrtek od 9. do 10. ure.

**KUD »Svoboda«
Ljub.-Šentvid**